

Правління Національного банку України
ПОСТАНОВА

м. Київ

Про затвердження Змін до Положення про застосування
Національним банком України заходів впливу у сфері державного
регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг

Відповідно до статей 7, 15, 55¹, 56 Закону України “Про Національний банк України”, статей 21, 28, 38¹ – 42 Закону України “Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг”, статей 5, 26, 28 Закону України “Про споживче кредитування”, Закону України від 19 березня 2021 року № 1349-ІХ “Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту споживачів при врегулюванні простроченої заборгованості” та з метою встановлення порядку застосування заходів впливу до небанківських фінансових установ за порушення законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, включаючи вимоги щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимоги щодо етичної поведінки), Правління Національного банку України **постановляє:**

1. Затвердити Зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 01 лютого 2021 року №12, що додаються.

2. Постанова набирає чинності з 14 липня 2021 року.

Голова

Кирило ШЕВЧЕНКО

Інд. 33

ЗАТВЕРДЖЕНО
Постанова Правління
Національного банку України

Зміни до Положення про застосування Національним банком України заходів впливу у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг

1. У розділі I:

1) пункт 1 після слів «“Про рекламу”,» доповнити словами «“Про споживче кредитування” (далі – Закон про споживче кредитування),»;

2) у пункті 2:

абзац перший викласти в такій редакції:

“2. Це Положення визначає порядок та умови застосування Національним банком України (далі – Національний банк) заходів впливу (санкцій) у сфері державного регулювання діяльності на ринках небанківських фінансових послуг (далі – заходи впливу) за порушення законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг, включаючи вимоги в частині законодавства України про рекламу у сфері фінансових послуг (щодо реклами, яка вважається недобросовісною рекламою) (далі – законодавство про фінансові послуги), порушення законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, включаючи вимоги щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимоги щодо етичної поведінки) (далі – законодавство про захист прав споживачів), що вчинені.”;

абзац п’ятий підпункту 1 після слова “які” доповнити словами “у випадках прямо передбачених законом”;

3) у пункті 5:

у підпункті 4 слова “законів, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг” замінити словами “законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів”;

підпункт 6 викласти в такій редакції:

“б) уповноважена посадова особа Національного банку – Голова Національного банку, заступники Голови Національного банку, керівники структурних підрозділів Національного банку, до функцій яких належить здійснення нагляду за діяльністю на ринках небанківських фінансових послуг (далі – структурні підрозділи з нагляду), керівник структурного підрозділу

Національного банку, до функцій якого належить здійснення ліцензування небанківських фінансових установ та інших осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги (далі – структурний підрозділ із ліцензування), керівник структурного підрозділу Національного банку, до функцій якого належить нагляд за додержанням законодавства України про захист прав споживачів фінансових послуг та про рекламу у сфері фінансових послуг (далі – структурний підрозділ із захисту прав споживачів), заступник керівника структурного підрозділу із нагляду, заступник керівника структурного підрозділу із ліцензування, заступник керівника структурного підрозділу із захисту прав споживачів, керівник управління в складі структурного підрозділу із нагляду, керівник управління в складі структурного підрозділу із ліцензування або особи, які виконують їх обов’язки;”;

пункт після підпункту 6 доповнити трьома новими підпунктами 7 – 9 такого змісту:

“7) установа-колекторська компанія – небанківська фінансова установа, яка відповідно до закону має право надавати кошти у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, та/або послуги з факторингу, включена до реєстру колекторських компаній, яка в інтересах кредитодавця (первісного кредитора) та/або нового кредитора (у разі заміни первісного кредитора) відповідно до договору з таким кредитодавцем та/або новим кредитором має право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості;

8) установа-кредитодавець – небанківська фінансова установа, яка відповідно до закону має право надавати споживчі кредити;

9) установа-новий кредитор – небанківська фінансова установа, яка у встановленому законодавством порядку набула за цивільно-правовим договором або з інших підстав заміни кредитора у зобов’язанні право вимоги за договором про споживчий кредит або іншим договором, передбаченим частиною другою статті 3 Закону про споживче кредитування.”;

абзац одинадцятий після слів “Законі про фінансові послуги” доповнити словами “, Законі про споживче кредитування”.

2. У пункті 6 розділу II:

1) абзац перший викласти в такій редакції:

“6. Національний банк під час прийняття рішень про застосування заходів впливу в разі порушення законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів у межах своїх повноважень застосовує до:”;

2) у підпункті 1 слова “та кредитних спілок” виключити;

3) пункт після підпункту 1 доповнити новим підпунктом 1¹ такого змісту:

“1¹) кредитних спілок – заходи впливу, передбачені пунктами 1, 2, 5 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в разі вчинення порушень, передбачених цією статтею), пунктами 1–7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;”;

4) у підпункті 2 слова “та кредитні спілки” замінити словами “, кредитні спілки, установи-кредитодавці, установи-нові кредитори, установи-колекторські компанії”;

5) пункт після підпункту 5 доповнити двома новими підпунктами 5¹, 5² такого змісту:

“5¹) установ-кредитодавців, установ-нових кредиторів – заходи впливу, передбачені пунктами 1, 2, 5 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в разі вчинення порушень, передбачених цією статтею), пунктами 1–4, 7, 7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;

5²) установ-колекторських компаній – заходи впливу, передбачені пунктами 1–4 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в разі вчинення порушень, передбачених цією статтею), пунктами 1–4, 7, 7¹ частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, включаючи штрафні санкції, встановлені частиною першою статті 41 Закону про фінансові послуги, а також штрафні санкції, встановлені частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги;”.

3. У розділі III:

1) у пункті 8:

в абзаці першому слова “законів, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг” замінити словами “законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів”;

пункт доповнити новим підпунктом такого змісту:

“5) нагляду за додержанням вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки).”;

2) у підпункті 1 пункту 9 слова “законодавства України у сфері захисту прав споживачів фінансових послуг” замінити словами “законодавства про захист прав споживачів”;

3) абзац перший пункту 10 викласти в такій редакції:

“10. Національний банк обирає та застосовує заходи впливу за порушення законодавства про фінансові послуги з урахуванням:”

4) розділ після пункту 10 доповнити новим пунктом 10¹ такого змісту:

“10¹. Національний банк обирає та застосовує заходи впливу за порушення законодавства про захист прав споживачів, передбачені частиною першою статті 28 Закону про споживче кредитування, адекватні вчиненому порушенню та з дотриманням вимог абзацу сьомого частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування.”;

5) підпункти 1, 2 пункту 11 викласти в такій редакції:

“1) щодо заходів впливу, визначених у пунктах 1, 2, 4–8 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, пунктах 1, 3–5 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування, пункті 2 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (в частині застосування штрафних санкцій, установлених частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги, до установ-кредитодавців, установ-нових кредиторів, установ-колекторських компаній), а також щодо застосування штрафних санкцій, установлених частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги, – Правління Національного банку (далі – Правління), а в разі делегування Правлінням повноважень щодо застосування цих заходів впливу – Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності ринків небанківських фінансових послуг (далі – Комітет з питань нагляду);

2) щодо заходу впливу, визначеного в пункті 3 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги – уповноважена посадова особа Національного банку.”;

б) у підпункті 4 пункту 13 слова “законів, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг” замінити словами “законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів”;

7) у пункті 14 слова та цифри “та пунктом 105 розділу XII цього Положення” замінити словами та цифрами “, пунктом 105 розділу XII, пунктом 113 розділу XIII та пунктом 127 розділу XIV цього Положення”;

8) підпункт 1 пункту 16 викласти в такій редакції:

“1) копію рішення про застосування заходу впливу, засвідчену в установленому порядку, – якщо прийняте рішення є рішенням про застосування заходів впливу, визначених у пунктах 1, 2, 4–8 частини першої статті 40 Закону про фінансові послуги, пунктах 1, 3–5 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування;”

9) в абзаці першому пункту 20 слова “законів, інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг” замінити словами “законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів”;

10) у пункті 22 слова “законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг,” замінити словами “законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів”;

11) абзац перший пункту 25 після слів та цифр “пункті 108 розділу XII” доповнити словами та цифрами “, пункті 114, абзаці другому пункту 115, пункті 116, абзаці другому пункту 118, пункті 121 розділу XIII, пункті 130 розділу XIV”.

4. У пункті 27 розділу IV слова “законів та інших нормативно-правових актів, що регулюють діяльність із надання небанківських фінансових послуг” замінити словами “законодавства про фінансові послуги”.

5. У розділі VI:

1) у пункті 50 слова “уповноважена посадова особа Національного банку” замінити словами “Правління/Комітет з питань нагляду”;

2) у пункті 51:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

“1) у строки та в порядку, визначених нормативно-правовими актами Національного банку з питань інспектування, нагляду за додержанням вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої

заборгованості (вимог щодо етичної поведінки), нагляду за додержанням законодавства України про захист прав споживачів фінансових послуг і контролю за дотриманням законодавства України про рекламу фінансових послуг складає документ, у якому зафіксовано порушення, та забезпечує ознайомлення учасника ринку небанківських фінансових послуг із таким документом/надає його учаснику ринку небанківських фінансових послуг;”;

у підпункті 2 слова “уповноваженій посадовій особі Національного банку” замінити словами “Правління/Комітету з питань нагляду”;

3) у пункті 52 слова “Уповноважена посадова особа Національного банку” замінити словами “Правління/Комітет з питань нагляду”.

6. У пункті 59 розділу VII цифри “3–16” замінити цифрами “5, 6, 8, 10–17”.

7. Підпункт 1 пункту 88 розділу XI викласти в такій редакції:

“1) порушила вимоги законодавства про фінансові послуги/законодавства про захист прав споживачів (крім порушень, передбачених частиною першою статті 41 та частиною другою статті 41¹ Закону про фінансові послуги);”.

8. Положення доповнити трьома новими розділами XIII–XV такого змісту:

“XIII. Письмове застереження

111. Національний банк у разі виявлення порушення установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією законодавства про захист прав споживачів та за потреби висування вимоги щодо усунення цього порушення та/або недопущення його у подальшій діяльності має право застосовувати такий захід впливу, як направлення письмового застереження відповідно до пункту 1 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування до установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії.

112. Рішення про застосування заходу впливу до установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії у вигляді направлення письмового застереження відповідно до пункту 1 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (далі – письмове застереження) приймає Комітет з питань нагляду.

113. Письмове застереження повинно містити інформацію, зазначену в пункті 13 розділу III цього Положення, а також:

1) вимогу усунути виявлені порушення та/або вжити заходів для недопущення таких порушень у подальшій діяльності;

2) строк, установлений Національним банком для усунення виявлених порушень та/або вжиття заходів для недопущення таких порушень у подальшій діяльності (далі – строк виконання вимоги/вжиття заходів).

114. Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія зобов'язана подати Національному банку план заходів для усунення порушення протягом семи робочих днів з дня отримання письмового застереження, якщо в письмовому застереженні Національний банк установив строк для виконання вимоги, що становить 60 календарних днів чи більше.

115. Національний банк протягом десяти робочих днів від дати отримання плану заходів для усунення порушення має право надіслати установі-кредитодавцю, установі-новому кредитору, установі-колекторській компанії лист, підписаний уповноваженою посадовою особою Національного банку, із зауваженнями до плану заходів для усунення порушення, які є обов'язковими для врахування.

Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія не пізніше семи робочих днів із дати одержання листа Національного банку із зауваженнями зобов'язана доопрацювати план заходів щодо усунення порушення з урахуванням наданих Національним банком зауважень та подати доопрацьований план Національному банку.

Національний банк у разі невиконання установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією зазначених у письмовому застереженні вимог усунути виявлені порушення та/або вжити заходів для недопущення таких порушень у подальшій діяльності в установлений строк або вимог, передбачених в абзаці другому пункту 115 розділу XIII цього Положення, розглядає питання щодо застосування іншого заходу впливу, адекватного вчиненому порушенню, з дотриманням вимог абзацу сьомого частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування.

116. Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія не пізніше п'яти робочих днів після закінчення строку виконання вимоги/вжиття заходів, визначеного письмовим застереженням, зобов'язана подати Національному банку:

1) звіт про виконання письмового застереження;

2) документи (належним чином засвідчені копії документів), що підтверджують усунення установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією порушень та/або вжиття заходів щодо недопущення цих порушень у подальшій діяльності.

Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія, до якої Національним банком був застосований захід впливу у вигляді письмового застереження, зобов'язана підтвердити усунення порушень, зазначених у письмовому застереженні, та/або вжиті установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією заходи щодо недопущення порушень у подальшій діяльності шляхом надання Національному банку з урахуванням абзацу першого пункту 116 та пункту 117 розділу XIII цього Положення звіту про виконання письмового застереження, а також документів/копій документів, визначених в підпункті 2 пункту 116 розділу XIII цього Положення, які підтверджують усунення небанківською фінансовою установою порушень та/або вжиття нею заходів щодо недопущення цих порушень у подальшій діяльності.

117. Національний банк має право встановити в письмовому застереженні більший строк, ніж зазначено в пункті 116 розділу XIII цього Положення (далі – збільшений строк для звітування), для подання установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією Національному банку звіту про виконання письмового застереження та копій відповідних документів.

Національний банк зазначає в письмовому застереженні підстави встановлення збільшеного строку для звітування.

118. Національний банк у межах строку виконання вимоги/вжиття заходів має право вимагати від установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії надання інформації щодо стану виконання плану заходів, уключаючи надання інформації за формами, визначеними письмовим запитом Національного банку.

Установа-кредитодавець, установа-новий кредитор, установа-колекторська компанія зобов'язана надати інформацію щодо стану виконання письмового застереження у встановлений письмовим запитом Національного банку строк та за визначеною таким запитом формою.

119. Національний банк за результатами аналізу звіту про виконання письмового застереження та наданих копій документів має право на свій письмовий запит відповідно до вимог законодавства України одержувати від установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії додаткові пояснення, інформацію/документи/копії документів, якщо

надані установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією звіт про виконання письмового застереження та/або копії документів не підтверджують (не повністю підтверджують) усунення порушень та/або вжиття заходів щодо недопущення цих порушень у подальшій діяльності.

120. Національний банк під час аналізу звіту про виконання письмового застереження враховує вжиті установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією заходи, які не були передбачені в розробленому плані заходів для усунення порушення, якщо ефект від їх реалізації забезпечив досягнення передбачених таким планом цілей.

121. Національний банк має право не пізніше останнього дня строку виконання вимоги/вжиття заходів продовжити строк виконання письмового застереження, якщо установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією подано до Національного банку обґрунтоване клопотання про продовження строку виконання письмового застереження разом із підтвердними документами/інформацією щодо неможливості виконання з причин, що не залежать від такої установи, письмового застереження у встановлений Національним банком строк; і клопотання подано до Національного банку не пізніше 10 робочих днів до дня закінчення строку виконання вимоги/вжиття заходів, встановленого Національним банком.

Рішення про продовження або відмову в продовженні строку виконання письмового застереження приймає Правління/Комітет з питань нагляду. Рішення надсилається установі-кредитодавцю, установі-новому кредитору, установі-колекторській компанії, щодо якої прийнято таке рішення, у порядку, визначеному в підпункті 2 пункту 15 розділу III цього Положення.

122. Національний банк залишає без розгляду клопотання установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії про продовження строку виконання рішення про письмове застереження в разі подання такою установою клопотання пізніше строку, зазначеного в абзаці першому пункту 121 розділу XIII цього Положення.

123. Національний банк не пізніше останнього дня строку для виконання вимоги/вжиття заходів приймає рішення про відмову в продовженні строку виконання письмового застереження, якщо установою-кредитодавцем, установою-новим кредитором, установою-колекторською компанією не надано підтвердних документів/інформації щодо неможливості виконання з причин, що не залежать від такої установи, письмового застереження у встановлений

Національним банком строк. Рішення про відмову в продовженні строку виконання письмового застереження надсилається установі-кредитодавцю, установі-новому кредитору, установі-колекторській компанії, щодо якої застосований захід впливу у вигляді письмового застереження, у порядку, визначеному в підпункті 2 пункту 15 розділу III цього Положення.

124. До установи-кредитодавця, установи-нового кредитора, установи-колекторської компанії не застосовується захід впливу у вигляді письмового застереження в разі вчинення нею порушення законодавства про захист прав споживачів, якщо вчинене порушення є систематичним порушенням законодавства України. Національний банк має право розглянути в цьому разі питання щодо застосування до установи-кредитодавця, установи-нового кредитора установи-колекторської компанії іншого заходу впливу, адекватного вчиненому порушенню, з дотриманням вимог абзацу сьомого частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування.

125. Національний банк у разі невиконання установою-колекторською компанією вимоги усунути порушення, зазначеної в письмовому застереженні, має право розглянути питання щодо виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 10 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування.

Національний банк приймає рішення про виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 10 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування в порядку, визначеному нормативно-правовим актом Національного банку з питань реєстрації колекторських компаній.

XIV. Тимчасова заборона установі-колекторській компанії здійснювати врегулювання простроченої заборгованості

126. Рішення про тимчасову заборону установі-колекторській компанії здійснювати врегулювання простроченої заборгованості відповідно до пункту 3 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (далі – рішення про тимчасову заборону) приймає Правління/Комітет з питань нагляду.

127. Рішення про тимчасову заборону додатково до інформації, зазначеної в пункті 13 розділу III цього Положення, повинно містити строк, протягом якого установі-колекторській компанії необхідно усунути порушення та подати Національному банку звіт про усунення порушення і засвідчені такою компанією копії документів, що підтверджують усунення порушення.

128. Установа-колекторська компанія із дати набрання чинності рішенням про тимчасову заборону та до прийняття Національним банком рішення про скасування тимчасової заборони здійснювати врегулювання простроченої заборгованості (далі – рішення про скасування тимчасової заборони) за результатами розгляду документів, визначених у пункті 130 розділу XIV цього Положення, втрачає право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами.

129. Установа-колекторська компанія не пізніше трьох робочих днів із дня набрання чинності рішенням про тимчасову заборону зобов'язана:

1) оприлюднити на власному веб-сайті (веб-сайтах), у програмному застосунку (мобільному додатку), що використовуються для надання нею послуг, а також у місцях надання фінансових послуг споживачам інформацію про:

дату набрання чинності таким рішенням;

втрату установою-колекторською компанією права здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами;

2) письмово повідомити інформацію, визначену в підпункті 1 пункту 129 розділу XIV цього Положення, усім кредиторам/новим кредиторам, з якими укладено договори про врегулювання простроченої заборгованості, які діють на дату набрання чинності рішенням про тимчасову заборону.

130. Установа-колекторська компанія для прийняття Національним банком рішення про скасування тимчасової заборони до настання строку, зазначеного в рішенні про тимчасову заборону відповідно до пункту 127 розділу XIV цього Положення, зобов'язана подати Національному банку:

1) звіт про усунення порушення;

2) документи (належним чином засвідчені копії документів), що підтверджують усунення порушень.

Національний банк має право вимагати від установи-колекторської компанії надання додаткової інформації щодо усунення порушень з метою визначення можливості прийняття рішення про скасування тимчасової заборони.

Установа-колекторська компанія, до якої Національним банком був застосований захід впливу у вигляді тимчасової заборони здійснювати

врегулювання простроченої заборгованості, зобов'язана підтвердити усунення порушень, зазначених у рішенні про тимчасову заборону, шляхом надання Національному банку з урахуванням абзацу першого пункту 130 розділу XIV цього Положення звіту про усунення порушення, а також документів/копій документів, визначених в підпункті 2 пункту 130 розділу XIV цього Положення, які підтверджують усунення установою-колекторською компанією порушення.

131. Національний банк у разі усунення установою-колекторською компанією порушень, які були підставою для прийняття рішення про тимчасову заборону, та надання такою установою документів, визначених у пункті 130 розділу XIV цього Положення:

1) приймає рішення про скасування тимчасової заборони не пізніше 10 робочих днів із дня надання установою-колекторською компанією документів, визначених у пункті 130 розділу XIV цього Положення [крім випадку неусунення установою-колекторською компанією протягом року після тимчасової заборони на здійснення врегулювання простроченої заборгованості порушень вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки)];

2) не пізніше двох робочих днів із дня прийняття рішення про скасування тимчасової заборони:

оприлюднює інформацію про прийняте рішення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку;

повідомляє установу-колекторську компанію про прийняте рішення в порядку, визначеному в підпункті 2 пункту 15 розділу III цього Положення.

132. Право установи-колекторської компанії здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами, поновлюється з дати набрання чинності рішенням про скасування тимчасової заборони, зазначеної в рішенні.

133. Національний банк у разі неусунення установою-колекторською компанією протягом року після тимчасової заборони на здійснення врегулювання простроченої заборгованості порушень вимог законодавства щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки) розглядає питання про виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 11 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування.

Національний банк приймає рішення про виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній на підставі пункту 11 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування у порядку, визначеному нормативно-правовим актом Національного банку з питань реєстрації колекторських компаній.

XV. Виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній

134. Рішення про застосування заходу впливу у вигляді виключення відомостей про установу-колекторську компанію з реєстру колекторських компаній відповідно до пункту 4 частини першої статті 28 Закону про споживче кредитування (далі – рішення про виключення з реєстру колекторських компаній) приймає Правління/Комітет з питань нагляду у випадку, передбаченому пунктом 5 частини другої статті 26 Закону про споживче кредитування.

135. Установа-колекторська компанія із дати набрання чинності рішенням про виключення з реєстру колекторських компаній втрачає право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами.

136. Установа-колекторська компанія не пізніше трьох робочих днів із дня набрання чинності рішенням про виключення з реєстру колекторських компаній зобов'язана оприлюднити на власному веб-сайті (веб-сайтах), у програмному застосунку (мобільному додатку), що використовуються для надання нею послуг, а також у місцях надання фінансових послуг споживачам інформацію про:

1) дату набрання чинності таким рішенням;

2) втрату установою-колекторською компанією права здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами.

137. Національний банк у разі виключення з реєстру колекторських компаній відомостей про установу-колекторську компанію, яка має укладені договори про здійснення врегулювання простроченої заборгованості, протягом

трьох робочих днів із дня прийняття рішення про виключення з реєстру колекторських компаній інформує про таке виключення відповідного кредитодавця/нового кредитора, який має укладений з такою установою договір про врегулювання простроченої заборгованості, шляхом надсилання:

1) листа, підписаного КЕП уповноваженої посадової особи Національного банку, із зазначенням інформації про дату набрання чинності таким рішенням, а також втрату установою-колекторською компанією права здійснювати врегулювання простроченої заборгованості за договорами про врегулювання простроченої заборгованості, укладеними з кредитодавцями/новими кредиторами, – на електронну пошту кредитодавця/нового кредитора або засобами системи електронної пошти Національного банку (за умови підключення кредитодавця/нового кредитора до системи електронної пошти Національного банку);

2) копії листа, визначеного в підпункті 1 пункту 137 розділу XV цього Положення, – на поштову адресу кредитодавця/нового кредитора рекомендованим листом із повідомленням про вручення.

Національний банк засвідчує в установленому порядку копію листа, яка надсилається кредитодавцю/новому кредитору відповідно до підпункту 2 пункту 137 розділу XV цього Положення.”.